

Novi svijet

ISSN 1331-226X Godina XLVIII. br. 3, ožujak 2012.

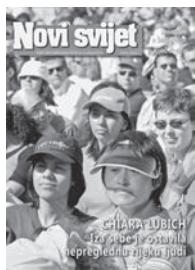
Cijena 15 kn

S nadom
u budućnost
Riječ stvara

CHIARA LUBICH
Iza sebe je ostavila
nepreglednu rijeku ljudi

Pažnja prema drugome

Naslovница:
14. ožujka
ove godine
obilježavamo
četvrtu
obljetnicu
preminuća
Chiare Lubich,
čiji ideal
jedinstva i dalje
živi u srcima
mnoštva ljudi
Foto: arhiv CN

Usvojoj poruci za korizmu papa Benedikt XVI. dodiruje središte kršćanstva – bratsku ljubav i odgovornost za bližnjega. Velika je to tema za ljudski suživot općenito. Što znači pažnja prema drugome? U poruci se kaže da ona podrazumijeva željeti dobro drugome u svakom pogledu: tjelesnom, moralnom i duhovnom. A dobro je sve ono što daje, štiti i promiče život, bratstvo i zajedništvo. Odgovornost prema bližnjemu znači htjeti i činiti dobro drugome, u nadi da će i taj drugi postati osjetljiv na dobrotu i njezine zahtjeve.

To je veliki izazov za suvremenog čovjeka, usredotočenog na sebe, rastresenog i zavedenog virtualnim svjetovima i novim tehnologijama. Stoga se u poruci zahtijeva epohalan obrat: od "ja" na "ti", od egoizma na bratstvo, od ravnodušnosti na solidarnost. Papa je svjestan slabosti današnjeg vremena, no istodobno napominje da doživljavaju blaženstvo oni koji su kadri izaći iz samih sebe i ganuti se na tuđu bol.

Pažnja prema bratu uključuje i brigu za njegovo duhovno dobro, pa poruka potiče na bratsko ispravljanje, koje uvijek treba biti potaknuto ljubavlju i milosrđem, da bi zajedno kročili prema svetosti. Između našeg života i života drugih ljudi postoji međuvisnost, bilo u dobru bilo u zlu; i grijeh i dobra djela imaju društvenu dimenziju. Papa na kraju poziva kršćane da se natječu u ljubavi, služenju i općem dobru.

U mjesecu ožujku obilježavamo četvrtu obljetnicu preminuća Chiare Lubich. Živeći ovu Papinu poruku, darujući svima vatru evanđeoske ljubavi, pogodit ćemo i u središte Chiarine karizme.

Đina Perkov

SADRŽAJ

2 KOMENTAR
Pažnja
prema drugome	14 CHIARA
Fontem, baština
Chiare Lubich
iza sebe je ostavila
nepreglednu rijeku ljudi
3 RIJEČ ŽIVOTA	16 OBITELJ
Novi početak
4 PREDSJEDNICA
U Alžiru kao kod kuće	18 AKTUALNO
Ovce u mreži
6 MLADI
Riječ stvara	20 KORAK PO KORAK
Djevojke i
mladići na putu
7 IZ ŽIVOTA
Gledati
Isusovim očima	22 NAJAVA
Izgradimo mostove
8 EKONOMIJA
ZAJEDNIŠTVA
S nadom u budućnost
"Narednih dvadeset
godina su naše"	23 ZDRAVLJE
Proletno
čišćenje organizma
11 SUSRETI
U ozračju svetosti	
12 DUHOVNOST
U duhu zajedništva	

Mjesečnik Pokreta fokolara

godina XLVIII., br. 3 - ožujak 2012.

Uredništvo i uprava: Novi svijet, Franje Račkoga 30, 48260 Križevci, tel.: (+385) 048 682282, fax: (+385) 048 682206;

e-mail: novisvijet@novisvijet.net, web stranica: www.novisvijet.net, Izdavač i nakladnik: Djelo Marijino - Pokret fokolara;

Glavna urednica: Đina Perkov; Uredničko vijeće: Đina Perkov, Sonja Eterović, Zdenko Horvat;

Tisk: FEROPROMS d.o.o., Zagreb. Godišnja pretplata 150 kn, za Europu: 33 EUR, za kontinent: 55 USD. Pojedinačni broj 15 kn.

Uplate putem vašeg povjerenika ili na račun (kunski i devizni) Pokreta fokolara broj 2360000-1101456527

ZAGREBAČKA BANKA D.D., 10000 Zagreb, Paromlinska 2, Croatia, SWIFT CODE: ZABAHR2X, IBAN HR 91 2360000 11014 56527

Pod poziv na broj upišite vaš evidencijski broj koji se nalazi u gornjem lijevom kutu listića s adresom. Osobe jednom preplaćene na Novi svijet dobivaju ga dok se ne odjave. Tko želi donirati bilo koji iznos za Novi svijet i tako pomoći onima koji nemaju mogućnost platiti preplatu, pod poziv na broj treba upisati 5500. Novi preplatnici koji još ne znaju svoj evidencijski broj upisuju pod poziv na broj 5000, a kopiju uplatnice moraju obvezatno poslati na uredništvo.

Tiskanje
ovog broja
započeto je
02.03.2012

OŽUJAK 2012.

"GOSPODINE, KOME DA IDEMO? TI IMAŠ RIJEČI ŽIVOTA VJEĆNOGA!" (lv 6,68)

Mnoštvu, koje je išlo za njim, Isus je govorio o Kraljevstvu Božjem. Koristio se jednostavnim riječima, prispodobama uzetima iz svakodnevnog života, a ipak je njegov govor imao sasvim poseban čar. Ljudi su bili dirnuti njegovim naukom jer ih je učio kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznaci. I stražari, koji su ga otišli uhvatiti, na pitanje svećeničkih glavara i farizeja zašto ga nisu doveli, odgovorili su: "Nikada nitko nije ovako govorio."¹

Ivanovo evanđelje donosi i razgovore pune svjetla s pojedincima kao što su Nikodem i Samaritanka. Isus je vodio još dublje razgovore sa svojim apostolima: otvoreno im je govorio o Ocu i o nebeskim stvarnostima, ne koristeći više prispodobe. To ih je oduševljavalo i nisu uzmicali ni onda kada nisu potpuno shvaćali njegove riječi ili kad su one izgledale suviše zahtjevne.

"Tvrdi je to besjeda"², rekli su mu neki učenici kad su čuli da će im za hranu dati svoje tijelo, a za piće svoju krv.

Vidjevši da se učenici povlače i da ne idu više s njim, Isus se obraća dvanaestorici apostola: "Da možda i vi ne kanite otići?"³

Petar, već vezan uza nj za uvijek, očaran njegovim riječima od dana kad ga je sreo, odgovori u ime svih:

"Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!"

Petar je shvatio da su riječi njegova Učitelja bile drugačije od riječi drugih učitelja. Riječi koje polaze od zemlje i idu prema zemlji, pripadaju zemlji i imaju njezinu sudbinu. Isusove su riječi duh i život jer dolaze s neba. One su svjetlo koje dolazi odozgor i imaju snagu odozgor. Njegove riječi imaju sadržaj i dubinu koju nemaju riječi filozofa, političara ili pjesnika. To su "riječi života vječnoga"⁴ jer sadrže, izražavaju i posreduju puninu onoga života koji nema kraja, jer je to sam Božji život.

Isus je uskrsnuo i živi, a njegove riječi, iako izgovorene u prošlosti, nisu samo obično sjećanje. On ih danas upućuje svima nama: svakoj osobi u svakom vremenu i svakoj kulturi. To su sveopće, vječne riječi.

Isusove riječi! Morale su biti njegovo najveće umijeće, ako tako možemo reći. Riječ koja govori ljudskim riječima: kakvog li sadržaja, kakve li snaže, kakvog naglaska, kakvog li zvuka!

"Jednoga dana - pripovijeda Bazilije Veliki⁵ - kao da sam se probudio iz dugoga sna, ugledao sam predvino svjetlo evanđeoske istine i otkrio ispraznost mudrosti knezova ovoga svijeta."⁶

Terezija iz Lisieuxa u pismu od 9. svibnja 1897. piše: "Koji put dok čitam neke duhovne rasprave... moj neznatni siroti duh brzo se umori. Zatvorim knjigu mudrih koja razbijala moju glavu i isušuje mi srce, pa uzmem u ruke Svetu pismo. Tada mi sve postaje sjajno, samo jedna riječ otvara mojoj duši beskonačne obzore i savršenstvo mi izgleda lagano."⁷

Da, božanske riječi nasičuju duh stvoren za beskonačno; iznutra rasvjetljuju ne samo razum, nego i cijelo biće, jer su svjetlo, ljubav i život. Daju mir - onaj koji Isus naziva svojim: "Moj mir" - i u momentima uznemirenosti i tjeskobe. Daju puninu radosti čak i usred boli koja ponekad muči dušu. Daju snagu, nadasve kada se javi strah i obeshrabrenost. Čine nas slobodnima jer otvaraju put istini.

"Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!"

Riječ života ovoga mjeseca podsjeća nas da je Isus jedini Učitelj kojega želimo slijediti, pa i onda kad njegove riječi izgledaju teške i suviše zahtjevne: biti pošten u radu, opravštati, služiti drugome umjesto sebično misliti na sebe, ostati vjeran u bračnom životu, skrbiti za bolesnika na samrti ne pomišljajući na eutanaziju...

Puno nas učitelja poziva na lagana rješenja i na kompromise. Želimo slušati Učitelja i slijediti ga, onog koji jedini govoriti istinu i ima

¹lv 7,46; ²lv 6,60

³lv 6,67; ⁴lv 6,68

⁵Bazilije, (330-379), biskup

Cezareje, crkveni otac

⁶Ep CCXXXIII, 2.

⁷Pismo 202; Zapis

Chiara
Lubich

Napisana
2003. godine,
objavljena u
Novom svijetu
br. 2/2003.

⁸Jak 1,22

"riječi života vječnoga". Tako i mi možemo ponoviti ove Petrove riječi.

U ovom vremenu korizme, kad se pripremamo na naš najveći blagdan Uskrs, doista moramo ući u školu Učitelja i postati njegovi učenici. U nama se treba roditi žarka ljubav prema Božjoj riječi: primimo je pozorno kad je čujemo u crkvi, kad je čitamo, proučavamo, razmatramo.

No nadasve smo je pozvani živjeti, kako nas to uči Sveti pismo: "Budite vršitelji riječi, a ne samo slušatelji, zavaravajući sami sebe"⁸.

Zato svakoga mjeseca uzimamo jednu rečenicu, dopuštajući da nas prožme, da nas oblikuje, da "nas živi". Živeći jednu Isusovu rečenicu, živimo cijelo evanđelje, jer se u svakoj njegovoj riječi On potpuno daruje, On sam dolazi živjeti u nas. Poput kapljice božanske mudrosti Uskrsli polagano ulazi u nas i nadomješta naš način razmišljanja, htijenja i djelovanja svojim, božanskim. ■

Arhiv CSC (2)

Maria Voce
s fokolarinama
i fokolarinima
u Alžiru

U Alžиру kao kod kuće

POSJET MARIJE VOCE ALŽIRSKOJ ZAJEDNICI, SAČINJENOJ PRETEŽNO OD MUSLIMANA. USPRKOS HLADNOĆI PUHAO JE PROLJETNI VJETAR

Dolazak Marije Voce bio je poput svježe rose - ovdje sada sve cvjeta", rekao je mladić iz Alžira saževši u tih nekoliko riječi značaj posjeta predsjednice Fokolara alžirskoj zajednici. Devedesetih godina, kada se zajednica počela stvarati, Chiara Lubich je na pitanje osobe koja ju je pozvala

u posjet odgovorila ovim riječima: "Na tome treba raditi". Put dijaloga koji je trajao godinama traje još uvijek. Zato je posjet Marije Voce od 9. do 14. veljače bio vrlo važan događaj za zajednicu Fokolara u Alžиру, i ne samo za njih. Dijalog s islamom u ovoj zemlji priznat je od strane lokalne Crkve i šire.

Alžir više nije turističko odredište, a slika islama u ovo naše vrijeme zamagljena je mnogim događajima koji najčešće nemaju veze s vjerom. Posjet Marije Voce nadilazi sve ovo. Kao što je Chiara često podsjećala, dijalog je autoput za hod prema ujedinjenom svijetu, a ova mala zajednica muslimana koja je usvojila duhovnost jedinstva pobuđuje pitanja. Kako je to moguće? "Potrebno je živjeti da bismo razumjeli", reći će Maria Voce.

Sjeverna Afrika nije bila pošteđena sibirske hladnoće koja je prošla Europom. Tlemcen, grad smješten na 900 m nadmorske visine, naviknut je na hladnoću koja je ove godine izuzetno jaka. To je grad vrlo bogat kulturnom i vjerskom prošlošću i upravo je ovdje - gdje se 1966. otvorio prvi fokolar u Alžиру - 10. veljače došla predsjednica Fokolara.

Doček je bio u stilu ovoga kraja. Dva predivna arapska konja s konjanicima predstavljala su počasnu gardu, a djeca u narodnim nošnjama nudila su mlijeko i datule, u skladu s običajima kraja u blizini pustinje. Maria Voce rado je prihvatiла ceremoniju pozdravljuјući sve. Trgnula se na pucnjeve iz puške. Uzbuđenje je bilo veliko, a nije se smanjilo ni sutradan kada je ušla u malu dvoranu Centra Marijapoli s 130 uzvanika, svi muslimani, izuzevši fokolarine, četiri afrička studenta, dva biskupa i dva redovnika dominikanca iz Tlemcena, pozvana za tu prigodu. Nazočni su bili i predstavnici iz Maroka i Tunisa.

Nakon kratke povijesti dolaska Pokreta fokolara u Magreb, započeo je dijalog i osjećalo se proljeće. "Pravi protagonisti toga susreta bili su mladi", reći će Maria Voce na svom povratku u Italiju. Počeli su prvi pripovijedajući svoja iskustva i postavljajući pitanja na koja je predsjednica odgovarala s velikom jednostavnosću na francuskom jeziku. Odrasli su bili duboko ganuti zbog osjećaja da je budućnost osigurana. A odgovori vrijede za sve, pa i za biskupe, potvrđio je mons. Henri Teissier, nadbiskup Alžira u miru, koji živi u Centru Marijapoli u Tlemcenu. U pitanjima su došle do izražaja poteškoće da se ovaj ideal posreduje kroz svakodnevni život, u Alžиру kao i na drugim stranama svijeta, kao i potrebno zalaganje da se živi protiv struje svijeta.

U odgovorima Marije Voce često je bila prisutna riječ "ljubav", sažetak duhovnosti jedinstva:

"Ako smo u ljubavi prema drugome, ništa nas više ne dijeli". Istaknula je važnost odnosa među ljudima: "Krisa današnjeg svijeta, prije nego što je ekonomski i politički, jest kriza odnosa". Odatile važnost "besplatne ljubavi, koja ništa ne očekuje zauzvrat, potpuno nenavezane, potpune ljubavi prema Bogu preko brata".

Alžirska i andaluzijska glazba, vrlo popularna u Tlemcenu, uz narodne nošnje bile su pravi okvir za popodnevno slavlje. Riječi brojnih pjesama su i hvale Bogu, što potvrđuje duboku religioznost ovoga naroda. Kako je to tradicija u Alžиру, sve je završilo plesom.

Tlemcen, međunarodna prijestolnica islamske kulture za godinu 2011/12., domaćin brojnih kulturnih i vjerskih manifestacija, pokazao se u svoj svojoj ljepoti. Kad su ga na kraju putovanja otišli razgledati, pojavilo se sunce. Fouad, rodom iz Tlemcena, u njega je zaljubljen. I dok je vodio goste njegovim ulicama, pričao im je o muslimanskim svecima koji su dio gradskoga nasljeđa. Najpoznatiji je Sidi Boumediene, vrlo poznat u čitavom islamskom svijetu. Na njegovom grobu Maria Voce molila je da svi muslimani alžirske zajednice Fokolara slijede primjer ovih svetaca. Fouad je na kraju počeo pjevati stihove pjesme koja sadržava nauk sveca: "Ostavi svoju tugu, ostavi svoj život i daruj se Meni". Razmjenom nekoliko riječi završio je ovaj posjet. Fouad: "Sve je Božje, mi smo ništa". Maria Voce: "Da, ali pripadamo Bogu". Fouad: "Eto, to je prava riječ - pripadamo". ■

U skladu s alžirskom tradicijom, i susret sa zajednicom u Tlemcenu završio je plesom

GEN 3 su se uključili u niz radionica na temu Riječi u različitim područjima komunikacije (gore) a jedna je skupina radila s članovima sastava Gen Rosso na pripremi koncerta Streetlight

Kongres dječaka GEN 3 odvijao se od 17. do 21. veljače oko četiri misao-ne i akcijske tematike: upoznati, živjeti, komunicirati i djelovati. Bilo ih je 410 u dobi od 13 do 17 godina iz 17 zemalja. Osim iz europskih zemalja sudjelovali su dječaci iz Brazila, Paname, Čilea, Kostarike, Venecuele, kao i jedan predstavnik iz Iraka. Bilo je prisutno i nekoliko dječaka iz Hrvatske.

Središnja tema susreta bila je "Riječ stvara". Dječaci su je produbili na razne načine kroz dobro osmišljen program u dvorani, kroz rad u skupinama, dijalog na razne teme, ali i u susretu "licem u lice" s Bogom.

Kao pravi protagonisti GEN 3 su se uključili u niz radionica gdje su se mogli iskazati na temu Riječi u različitim područjima komunikacije. Podijeljeni po malim skupinama radili su istražujući tajne oglašavanja, tehnike TV dnevnika i mrežnih

Riječ stvara

U CASTELGANDOLFU
ODRŽAN SUSRET
GEN 3 S CILJEM
PRODUBITI ŽIVOT
EVANĐELJA

stranica. Izbliza su upoznali uredništvo časopisa GEN 3, mrežnih stranica www.focolare.org i SIF-a (Služba informiranja). Uz to su se iskušali u stvaranju Teens TV, Teens radija, Citta nuove, upoznali su audiovizualni "Centar Sveta Chiara" i informatički sektor. Neki su zatim otišli napraviti intervju gradonačelniku Grottaferrate Gabrielleu Moriju. Uputili su mu

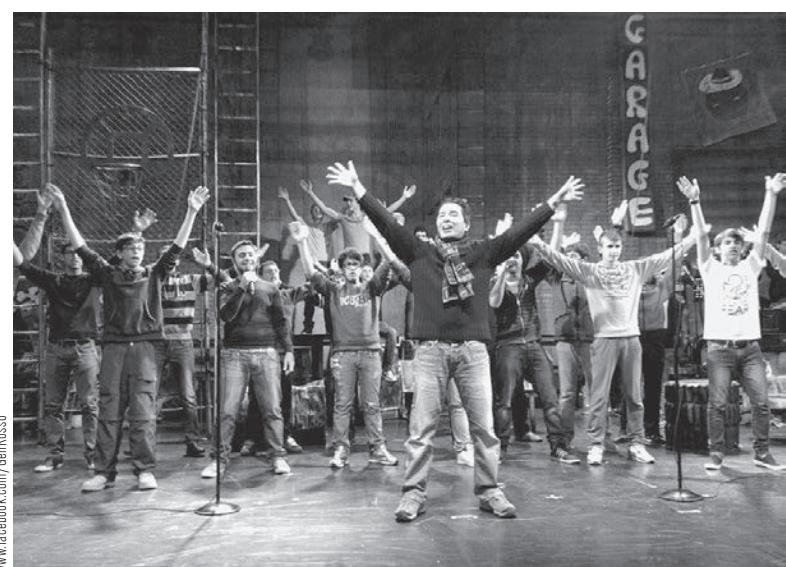
9 pitanja o Chiari Lubich, Pokretu fokolara, o njegovoj politici, o tome kako živi evanđelje i o ulozi djece u životu grada.

Velika skupina GEN 3 radila je rame uz rame s članovima međunarodne skupine Gen Rosso na koncertu Streetlight. Potom su ga zajedno izveli u sportskoj dvorani u Genzanu, koju je dao gradonačelnik. Koncert je bio otvoren svima, a ulaz je bio besplatan. Streetlight je priča o bulizmu, a događa se šezdesetih godina u Chicagu. U njoj se na kreativan način pokazuje kako se može pobijediti praštanjem, mirom i uzajamnom solidarnošću.

I GEN 3 imaju svoje svakodnevne životne priče rasvjetljene evangeljem. Uzeli su riječ dječaci iz Afrike, Europe i Južne Amerike, pričajući kako se umjesto osvete za počinjeno zlo odgovara praštanjem, a pred laganim putovima bira se onaj protiv struje svijeta.

Protivnik nije neprijatelj.

Andrea je ispričao: "Treniram u košarkaškoj ekipi. Na jednoj

www.facebook.com/GenRosso

utakmici faulirao sam protivnog igrača i on je pao. Približio sam mu se i pomogao mu da se podigne. Moj se trener na klupi rasrdio što sam pomogao protivniku. Po njegovom shvaćanju, nisam to smio učiniti. No ja sam

mislio kako trebam ljubiti tog dječaka, ali i trenera i pomoći mu razumjeti da se može pobijediti poštujući uvijek protivnika i ne smatrući ga neprijateljem." ■

www.focolare.org

kupeu, ali jedna žena tvrdi da je rezervirano, a u stvari se nitko ne pojavljuje. Interveniram želeći podržati pravo te majke, na što me jedan putnik ljutito pogleda: bilo bi mu draže da je to mjesto slobodno. Gledati Isusovim očima ponekad znači ne biti svima prijatelj kako bismo zaštitili slabe.

U obližnjem kupeu tri su mladića glasno govorila, cijelo se vrijeme šalila se i smijala. Naporno za onoga tko se želi malo sabrati, moliti, raditi, čitati. Krenem opet nešto poduzeti, ali za koga? Za moj mir? I ovđe želim promijeniti pogledi ne sudići mladima koji imaju drugačiju osjetljivost od mene. I nавинem se na njih.

Potom se nađem na postaji u očekivanju drugog vlaka. Ulažim u malu čekaonicu, a u njoj mladić sumnjava izgleda, neu redno odjeven, s velikim psom. Pušio je iako je to bilo zabranjeno. Nešto u meni me sprječava da proslijedujem. Mladić me pozdravi i počne mi govoriti. Mučim se da uhvatim nit njegova govora, ali mu poklanjam svu svoju pažnju, dok iz njega izlaze jecaji zbog života punog poraza i patnji. Plače, govori mi o vjeri za koju se nastoji uhvatiti i na kraju izlazi. Više se nećemo vidjeti, ali u meni ostaje osjećaj istinskog susreta.

Obratiti se. I vjerovati evanđelju. Da, svakoga mi je dana potrebna ova riječ koja me vodi k Bogu. A on me iznenaduje svojom uvijek drugačijom naznačnošću. Putovanje je postalo razgovor s Isusom i nimalo zamorno. ■

S.T.

AGSA/Massimo Percossi

Obraćenje znači promijenit smjer mojega pogleda, perspektivu gledanja na predmete i ljudi. Oni nisu samo onakvi kakvima se čine. Iz perspektive evanđelja, "Isusovim očima" su drugačiji.

Gledati Isusovim očima

"Obratite se i vjerujte Evanđelju". Ta rečenica je veliki izazov. Zna mi se dogoditi da je uzmem olako (u evanđelje već vjerujem) ili je vidim preteškom (ne uspijevam se obratiti, nisam se sposoban obratiti).

No, što to znači obraćenje? Znači promijenit smjer. Promijeniti smjer mojega pogleda. Promijeniti perspektivu gledanja na predmete i ljudi. Oni nisu samo onakvi kakvima se čine. Iz perspektive evanđelja, "Isusovim očima" su drugačiji.

Nešto prije Božića otisao sam na putovanje vlakom

u trajanju od 24 sata. Moj suputnik u vagonu za spavanje govorio bez kočnica, otkad smo se sreli, što mi ulijeva bojazan da će noć biti naporna. U njegovu ponašanju krije se i zadrinutost – ne može spavati na gornjem krevetu jer tijekom noći mora više puta izlaziti. Ponudim mu da se zamijenimo za mesta, a on s nevjericom radosno prihvaca. Tako je noć obojici protekla mirno.

Sljedeći vlak bio je prepun. Petnaest minuta nakon polaska ulazi jedna majka s djetetom u naruču i traži mjesto. Jedno mjesto je slobodno u obližnjem

S nadom u budućnost

U KRIŽEVCIMA JE 4. I 5. VEJČA ODRŽAN SUSRET VODEĆIH PODUZETNIKA I AKTIVISTA EKONOMIJE ZAJEDNIŠTVA (EZ) SREDNJE I ISTOČNE EUROPE

**Domagoj
Sajter**

Sa susreta
u Križevcima.
Na slici desno:
Luigino Bruni

Pedesetak sudionika iz Austrije, Bugarske, Češke, Hrvatske, Italije, Mađarske, Makedonije, Rumunjske, Slovačke, Slovenije i Srbije, usprkos snijegom potpuno zametenim prometnicama, doprlo je do gradića Pokreta fokolara, u kojem su se okupili kako bi razradili temeljne zaključke donesene na skupštini u Brazilu (održanoj u povodu dvadesetogodišnjice projekta EZ), razmijenili iskustva, i kako bi odredili načine ostvarenja ambicioznih ciljeva za sljedećih dvadeset godina, sukladno temi čiji sažetak glasi "od Brazila 1991. prema 2031."

Premda je od osnutka prošlo dvadeset godina, istaknuto je kako je EZ još u djetinjstvu, jer kao i svi složeni organizmi ima dug proces sazrijevanja i odrastanja, te je stoga poput sjemena koje mora (duhovno) umrijeti kako bi dalo velike plodove.

Predstavljen je i izvještaj poslovanja za prošlu godinu, iz kojega se vidi kako je broj poduzeća EZ u svijetu porastao (sa 797 na 840), te kako je prikupljeno (i podijeljeno) 1,4 milijuna eura,

u mikrokreditima, stipendijama, školarinama, i razvojnim projektima diljem svijeta. Zajedno s prof. Luiginom Brunijem, koji je glavni koordinator projekta EZ u svijetu, u tri radne skupine razmotrone su teme siromaštva, poduzetništva, i uloge mladih u EZ.

Kao nužnost predstavljena je potreba otvaranja novih poduzeća, jer su poduzeća poput izloga EZ, te ako nema ničega u izlogu onda sve ostaje samo teorija, samo priča. Ako nema poduzetnika nema niti ekonomije zajedništva, jer su oni primarni nositelji projekta. Njihovo poduzeće sinonim je za suživot. Biti poduzetnik znači imati poziv (vokaciju); poduzetnik EZ nije zadovoljan stanjem suvremene ekonomije u svijetu, i ne želi sjediti prekriženih ruku, već želi biti kotačić u mehanizmu promjena ka boljemu. Takav poduzetnik na prvo mjesto stavlja inovaciju, kreaciju i akciju, a ne dobit.

Iz uloge poduzetnika proizlazi uloga mladih, kao budućih poduzetnika, odnosno budućih nositelja ekonomije zajedništva. Apsolutna je nužnost raditi

na većem uključenju mladih, jer bez njih nema ni sadašnjosti ni budućnosti (lijepo je primjećeno kako je pogrešno govoriti da budućnost pripada mladima, jer bi to značilo da im sadašnjost ne pripada).

Konačni cilj ekonomije zajedništva je iskorijeniti siromaštvo, u skladu s onim "nitko među njima nije oskudijevao" (Dj 4, 34). Siromaštvo kao takvo nije skandalozno, već je skandalozno što odmah kraj njega postoji bogatstvo; kraj mizerije postoji preobilje. Stoga izvorni problem siromaštva nije nedostatak dobara (novca), već su to iskrivljeni, bolesni, pogrešni međuljudski odnosi. Tako i rješenje problema siromaštva nije u preraspodjeli dobara (to je samo posljedica zajedništva), već u liječenju (promjeni) odnosa u društvu. Najveće bogatstvo su odnosi; milijunaš može itekako biti siromah jer se ljudski kontakt, dodir, prijateljstvo, bratstvo, zajedništvo ne mogu kupiti novcem (ako su iskreni), i čim se pokušaju kupiti novcem uništavaju se. Problem osobe koja je u siromaštву nije u nedostatku novca, već u nedostatku slobode; ona nije slobodna odlučivati o tijeku svojega života. Istaknuto je i kako treba biti vrlo oprezan s dijeljenjem novca, jer on često kvari i izopačuje ispravne odnose. Novac stoga treba davati onima koji već imaju kulturu davanja (ako nemaju, prvo im primjerom pokazati i naučiti ih ovoj kulturi), treba davati onima koji znaju dijeliti. Davati novac osobama koje ne znaju dijeliti jest odlazak u slijepu ulicu, u jednosmjeran odnos. Zato je najbolje rješenje siromaštva siromahu dati posao, a ne davati mu novac. Ovime se fokus vraća na poduzetnike ekonomije zajedništva, koji trebaju otvoriti stvarna, korisna, produktivna, "neizmišljena" radna mjesta. Ako se posao daje samo radi posla, tj. ako posao nije produktivan i koristan, onda se kvari uzajamnost poslodavca i zaposlenika, i taj odnos iz bratstva, tj. zajedništva postaje paternalizam.

U vrijeme opće ekonomske (i svedrušvene) krize važno je zadržati vrijednosti unatoč svim izazovima. Kada je situacija u gospodarstvu dobra nije preteško držati se principa ekonomije zajedništva, no u recesiji se prepoznaće istinska snaga. Poduzetnik iz Rumunjske morao je od 150 radnika otpustiti njih 70, ali je nastojao sa svakim od njih zadržati ljudski odnos; svakoga je pri odlasku iskreno zagrljio i pozdravio, i nitko nije otisao ljutit. Štoviše, bivši ga radnici i dalje rado pozdravljaju, čestitaju blagdane... Navodi se i svjedočanstvo poduzetnika iz Koreje, kojega je državna finansijska kontrola tražila mito; u suprotnom, ako ih ne potplati, zatvorit će mu poduzeće (iako je sve bilo uredno). Premda je korupcija (i) u Koreji poznata i raširena pojava, ovaj je poduzetnik to odbio. Bitno je istaknuti kako ovo svjedočanstvo ovdje završava i ne znamo što se dalje dogodilo; iskustvo se sastoji u odabiru poduzetnika da živi sukladno kršćanskim načelima, a ne u eventualnom naknadnom izljevu Providnosti. Život pokazuje kako nema uvijek "sretog završetka", a to nipošto ne znači kako odabir pravih vrijednosti ne donosi plodove.

U ozračju entuzijazma, temeljem stvarnih životnih iskustava (a ne teoretičiranja), prikazan je život mnogih poduzetnika koji svoj posao vode "trećim putem", sukladno krilatici "ni socijalizam, ni komunizam, već zajedništvo", sukladno kršćanskim načelima, te se stoga s nadom može gledati prema 2031. godini. ■

Sudionici
međunarodnog
susreta
ekonomije
zajedništva

Aktiv NS (3)

"Narednih dvadeset godina su naše"

TIM SU RIJEČIMA MLADI SUDIONICI SUSRETA EKONOMIJE ZAJEDNIŠTVA ODLUČNO IZRAZILI SVOJE PRIJANJANJE UZ PROJEKT

me". Osjetio je da je njegovo životno zvanje ekonomija zajedništva.

3. Ima nutarnji život. Nije nužno da bude vjernik, ali mora imati nutarnji život, tj. sposobnost osjećanja, slušanja, on je duhovna osoba.

4. Nije zadovoljan ekonomijom takvom kakva jest, želi je promijeniti. Nezadovoljan je onim što vidi; nespokojan je, želi drugačiji svijet. Ponekad se rasrdi, zna biti ogorčen. Poduzetnik EZ nije samo poduzetnik, on je kulturni animator jer želi drugačiju ekonomiju. Vjeruje u nju i živi ju.

5. Ima osobitu ljubav prema siromašnima; ne vidi u njima jadnike, nego ih ljubi jer je i sam siromah koji dijeli svoje bogatstvo.

6. Graditelj je zajednice, on je brat, a ne samo otac. Budući da je sposoban, pametan, kreativac, poduzetnik teško uspostavlja odnose s kolegama i ostaje sam. Poduzetnik EZ je graditelj zajednice, onaj koji djeluje u jednostavnosti.

Svojim životom pokazuje da postoji nešto više, što se ne vidi očima, što se primjećuje dajući dobra u zajedništvo, a ne odričuti se svega. To je čovjek blaženstava: blag, čist, koji gradi mir i odabire blagog, pravednost...

Đina
Perkov

Put zajedništva nije lagan, rečeno je na susretu ekonomije zajedništva.

Na slici: predstavljanje sudionika

S obnovljenim oduševljenjem, obogaćeni zajedništvom kojemu je svatko pridonio, krenuli su u svoje države i gradove, nakon što su zakazali važne susrete. U prethodna dva dana više je puta istaknuto kako put zajedništva nije lagan, kako je ekonomija zajedništva (EZ) poziv, pa je nemoguće dugo živjeti po njezinim načelima bez stalne formacije.

Zato je za 2013. godinu zakazana međunarodna ljetna škola za mlade u gradiću Faro, a 2014. kongres ekonomije zajedništva za cijelu Europu. U međuvremenu je potrebno nastaviti raditi, svatko u svojoj zemlji, podržavati i širiti ideju zajedništva u ekonomiji. "Preporodila sam se: u nadi, u vjeri i u ljubavi", rekla je Eva iz Mađarske, izrazivši dojmove mnogih.

Nadahnut iskustvima sudionika iz Rumunjske, Luigino Bruni octao je lik poduzetnika EZ, istaknuvši nekoliko njegovih značajki:

1. On je prije svega poduzetnik, inače ne može biti u EZ. Značajke poduzetnika su inovacija, sklonost riziku i suživot s nesigurnošću.

2. Ima poziv, tj. jednoga je određenog dana na određenom mjestu čuo poziv: "Dođi i slijedi

Narednog dana sudionici su se zaustavili na još jednom stožeru EZ – siromaštvu. Luigino je podsjetio kako je Chiara uvijek isticala da je EZ nastala za siromašne, da bi ostvarili rečenicu iz Djela apostolskih: "Nitko među njima nije oskudijevao". Cilj EZ je pokazati kako je moguće, barem u malom, rješiti jednu od rana čovječanstva – siromaštvo. Siromaštvo koje nije izabrano samo po sebi nije sablazan – postaje to u odnosu s bogatstvom.

Osnaženi življennim iskustvom sudionici su otišli sa sviješću da ne treba pod svaku cijenu činiti velike stvari, nego naše male svakodnevne događaje uklopiti u ovaj veliki projekt.

Potvrđili su to i najmlađi, GEN 4 iz Križevaca, koji su na kraju susreta svima ispričali kako oni žive EZ poduzimajući akcije u korist siromašnih.

Na susretu je predstavljen i svjetski festival mladih Genfest koji će se ove godine održati u Budimpešti. ■

Nedugo nakon što smo uz salve vatometa ušli u novu godinu, još svježih odluka o novom početku, nas četrdesetak krenulo je 18. siječnja navečer na put prema Rimu. Svitanje dana zateklo nas je u Loppijanu, prvom gradiću Djela Marijina u kojem je Ljubav temelj i jedini zakon. Već tada smo osjetili da smo posebno ljubljeni, jer smo posredovanjem don Bojana Ravbara, koji je slavio misu samo za nas, doživjeli na poseban način povijest ove nove crkve, poruke oslikanih vitraja i značenje koje ima ova prelijepa velebna građevina.

Rim je mnoge fascinirao svojom ljepotom vječnoga grada, a na osobit način Bazilika sv. Petra i u njoj mjesto gdje počiva tijelo blagopokojnog pape Ivana Pavla II. Slijedio je susret u Centru Marijapoli, a on je započeo već na vratima. Osmjesi i ljubazan doček uvijek izazovu nevjericu novoprdošlica, ali i oni brzo prihvate pravila ponašanja koja ovdje nameće evanđeoski postulati. Prve slike ambijenta raširile su nam oči i dušu, jer pogled na dvije tisuće ljudi koji strpljivo u redovima traže svoje mjesto, slušalice za prijevod, u redovima čekaju objed, gledaju te kao prijatelja i brata, mada govore različitim jezicima... sve to poticalo nas je da i mi pridonesemo zajedništvo koje je mnogima, kako su rekli, promijenilo život.

Svakim dijelom našega trodnevnoga programa, bilo da smo gledali video ili slušali glazbenu točku ili dragocjena svjedočanstva življene Riječi, grabili smo golemim koracima

U ozračju svetosti

OSVRT NA
MEĐUNARODNI
SUSRET PRISTALICA
POKRETA FOKOLARA U
CASTELGANDOLFU

međusobnom jedinstvu i jedinstvu s Bogom. Otkriće da je Isus prisutan u svojoj riječi, onako kako je prisutan u euharistiji, tješilo je i hrabriло, tim više što smo saznali da smo i mi pozvani biti Riječ s vlastitom osobnošću, očišćeni od svih ograničenja, manjkavosti, predrasuda, slobodni od sebe samih. Potrebno je samo da otvorenog srca njezugujemo odnose s drugima, sve dok se oni ne osjete uvučeni u potrebu da odgovore na ljubav. Evanđelje traži mudre, ne toliko učene, ljudi pune Duha Svetoga, radosti i svjetla.

Nije bilo teško uroniti u otkriće da živeći evanđelje zadobivaš ljubav, što je potvrđivalo Chiarine riječi: "Kad bi po nekoj apsurfnoj prepostavci bila uništena sva Evanđelja svijeta, mi bismo željeli živjeti tako da ljudi, promatrajući naše ponašanje, mogu na neki način ponovno napisati Evanđelje". To nam se mnogima činilo ostvarenim u njezinoj kući, koju smo počinili jednog popodneva. Prolazeći kroz skromne prostore u kojima je boravila, osjetili smo miris svetosti, sklada, božanske prisutnosti. I na njezinu grobu u kapelici Marije-majke Crkve, osjećaš se izlijеčen i odlučan odgovoriti svim izazovima.

I još nešto, život Riječi života traži da posredujemo sve ono što nam je preko nje darovano. Prvoj generaciji Pokreta Riječ je mijenjala mentalitet, ali i onima s kojima su dolazili u kontakt. Zato vatrica ove Ljubavi još gori, a sada je u našim rukama, neophodna da zapalimo svoje zajednice i svoje gradove. ■

Željka
Marić

Sudionici
međunarodnog
susreta
u Castelgandolfu
iz Hrvatske

"U duhu zajedništva", znakovite riječi za ovo vrijeme.

U meni su pobudile skrivenu radost. Zašto? Jer me podsjećaju na istoimeni dugometražni film koji je snimio Audiovizualni centar Svetе Klare Asiške prigodom prve obljetnice vrlo važnog događaja koji se, isto tako, dogodio uoči Duhova prije tri godine, 30. svibnja 1998. godine. Događaj nakon kojega se u Crkvi počelo stvarati ozračje zajedništva.

A dogodilo se ovako.

Glavni redatelj onoga dana bio je Duh Sveti koji je progovorio preko Pape. Dan u kojem je radost nas laika bila veća no ikada, a Papino zadovoljstvo očito.

Trg Svetoga Petra bio je dupkom pun ljudima (neki govore o 400 000 nazočnih, pa i više). Bio je to prekrasan dan, obojen tisućama šarenih rupčića koji su radosno vijorili. Bili su nazočni novi crkveni pokreti i nove zajednice – udruge koje su pretežno laičke.

Ivan Pavao II. progovorio je s vrha stuba ispred bazilike Svetoga Petra i izrekao vrlo važne stvari za nas.

U svojem je govoru odredio, a učinio je to s velikom ljubavlju, mjesto ovih novih stvarnosti u Crkvi. Objavio je ono što je obećao. Objasnio je da Crkva ima dva lica, institucionalno i karizmatsko, ono koje je plod različitih karizma. Dva lica koja su potpuno usklađena i uzajamno povezana. Naše pokrete i crkvene zajednice definirao je kao »znakovit izraz karizmatiskog lica Crkve«.

Chiara Lubich

Glavni redatelj onoga dana bio je Duh Sveti koji je progovorio preko Pape. Dan u kojem je radost nas laika bila veća no ikada, a Papino zadovoljstvo očito

U duhu zajedništva

IZVADAK IZ GOVORA CHIARE LUBICH, ODRŽANOGA U KATEDRALI U TRENTU 2. LIPNJA 2001. GODINE, U NAZOČNOSTI BROJNIH PREDSTAVNIKA TRENTINSKE CRKVENE ZAJEDNICE NA TEMU DIJALOGA S POKRETIMA RAZLIČITIM KARIZMAMA U KATOLIČKOJ CRKVI

Ja sam osobno toga dana, zato što sam s još trojicom osnivača Pokreta bila pozvana uputiti nekoliko riječi Papi, obećala ono što sam znala da i on i Crkva žarko žele.

»Stoga što je karizma našeg Pokreta – potvrdila sam – jedinstvo, trudit će se zajedno s drugima – koji već neko vrijeme rade s istim ciljem – poduzeti sve kako bi se ostvarilo tješnje zajedništvo među pokretima.«

Papa je bio jako zadovoljan.

Potvrđuje to, uostalom, i jedno njegovo pismo koje mi je poslao kao odgovor na moje. Napisao je: "Zahvaljujem vam na onome što ste mi rekli o radu na izgrađivanju zajedništva

s drugim crkvenim pokretima kako biste zajedno pronašli dodirne točke – jedinstvo, iako u različitosti karizma. To nije samo mali dar, već ohrabrujuća vijest koja me ispunja radošću jer će neizostavna suradnja među različitim crkvenim stvarnostima zasigurno uroditи bogatim plodovima".

Stoga, za nas, članove Pokreta fokolara od toga dana postoji vrijeme prije i poslije Duhova 1998. godine.

Prije smo morali samo razmisljati kako da učvrstimo, sredimo i vodimo naš Pokret, što će uostalom uvijek biti naša prva dužnost. Sada moramo dodati i nastojanje da pogledamo izvan

Arhiv DH

sebe samih i da ostvarimo zajedništvo s drugim pokretima.

Što se tiče nekih od nas, ute-meljitelja i predstavnika Pokreta ovdje u Rimu, ova je akcija odmah započela. Započeli smo živjeti uzajamnu ljubav među pokretima, Zajednice sv. Egidiјa, Obnove u duhu i Pokret fokolara. Nakon toga smo se povezali s velikim brojem drugih: Zajedništvom i oslobođenjem, Kursiljom, Neokatekumenskim putom, Schenstattom, Kristovim legionarima, Pokretom za bolji svijet, Istituzione teresiana, Chemin Neuf, pokretom Svetlo i život, Arkom, Equipesom Notre-Dame i drugima.

Započeli smo moleći jedni za druge. S vremena na vrijeme smo se izvješćivali o napretku Božjega kraljevstva ostvarenom preko naših pokreta - kako bismo se zajedno radovali. Trpeли smo zbog poteškoća koje su pojedini pokreti imali i pomagali smo jedni drugima nadvladati ih. Čak smo omogućili vijećima pokreta da se uzajamno upoznaju te s vremena na vrijeme izvijestite o radu svojih članova. Pomagali smo jedni drugima i stvarno.

Osim toga, u svojim smo časopisima drugim pokretima davali mogućnost da se predstave i nastojali smo o svemu izvijestiti svoje članove diljem svijeta kako bi mogli što je više moguće sudjelovati u zajedništvu.

Od početka smo bili svjesni da je sâm Duh Sveti pripremio ono što se događalo u Crkvi. Naime, posvuda smo nailazili na nevjerojatno iščekivanje takvog oblika zajedništva, veliko oduševljenje, poticaj koji može biti samo nadnaravan.

Nastavlja se prijateljstvo koje smo spontano doživjeli u Rimu nakon Papinih riječi: "Danas se s ovog ognjišta na trgu Svetoga Petra uzdiže žarka molitva: 'Dođi, Duše presveti, dođi i obnovi lice zemlje! Pohodi nas sa svojih sedam darova! Dođi Duše života, Duše istine, Duše zajedništva i života! Potreban si svijetu i Crkvi. Dođi, Duše Sveti, i učini sve plodnjima karizme koje si pobudio'".

Nakon ovog zaziva mi više nismo bili oni otprije: svaka uzajamna ravnodušnost je nestala, svaka predrasuda se izgubila, svaki otpor nestao. Među svima nama zavladala je ljubav, opći zagrljaj u Isusu. A bila je nazočna i Marija, "prva Isusova sljedbenica, zaručnica Duha Svetoga i Majka Crkve" - tako ju je Papa nazvao toga dana. Ona je bila i s apostolima na Duhove. Nije mogla ne biti, ona je prva karizmatičarka Crkve.

Ohrabreni novonastalim okolnostima, nešto poslije smo svi zajedno, ujedinjeni, programirali zajedničke susrete pod nazivom "Duhovski susreti" koji su održani po cijelome svijetu, koje mnogi poznajete i na kojima ste surađivali i sudjelovali.

Kako bi radost bila još veća, ponegdje se ukazala mogućnost da mjesnim crkvama po kažemo ono što u svojem krilu nose, ove nove snage - što se ne vidi uvijek, a kako bi bilo na radost i ohrabrenje.

Biskupi su imali samo riječi hvale da izraze i pohvale ono što nose pokreti.

A kakvi su učinci svega što se dosada uspjelo učiniti?

www.greentolant.wordpress.com

Povećala se ljubav prema Papi, prema Papinskom vijeću za laike koje ga zastupa i prema svim našim biskupima.

Naše se srce dodatno proširilo na čitavu Crkvu za čiju je cjelevitost darovana svaka pojedina karizma. Zbog prijateljstva koje se izgradilo među pokretima zamjećuje se nešto poput obnovljene mladosti. Stekli smo dojam da se zajedništvo proširilo. I brojni instituti i redovničke zajednice, nastale iz drevnih ili suvremenijih karizma, otvaraju se ovom zajedništvu - primjerice Franjevačka zajednica, Male sestre Charlesa de Foucauld i drugi.

I vrlo važna stvar za laički svijet je to što jača prijateljstvo s različitim laičkim udrugama iz kojih ste brojni i ovdje nazočni. Uz ostalo, u Rimu se razvio vrlo plodan kontakt s odgovornim osobama iz središnjice uvijek suvremene i dobromjerne Katoličke akcije koja mi je mnogo dala u mladosti. ■

Na slici:
Gregorio
Marinello:
Izgaranje
Duha Svetoga
u vrtlogu vatre
svoje ljubavi

Fontem, baština Chiare Lubich

Piero
Taiti

Chiara Lubich
s dva kralja
u Fontemu koji
sklapaju savez
uzajamne ljubavi

UZ OBLJETNICU
PREMINUĆA CHIARE
LUBICH DONOSIMO
PROMIŠLJANJE O
GRADIĆU POKRETA
FOKOLARA U
KAMERUNU IZ
PERA NJEZINOG
SLJEDBENIKA
NEVJERSKIH UVJERENJA
TE DOJMOVE I PRILOG
NAŠE ČITATELJICE

Prije oko 50 godina bolest spavanja u narodu Bangwa u Kamerunu toliko se bila proširila da je dovela u pitanje njihov opstanak. Stari kralj, fon Defang, nakon što je bezuspješno zazivao duhove, obratio se za pomoć biskupu mons Peetersu, a on je u Rimu na Koncilu susreo Chiaru Lubich i izložio joj problem.

Chiara je u biti zaključila ugovor sa starim kraljem, a on je sadržavao "moralne" i "materialne" stavke. U materialnim stavkama tražila je zemljište i palme da bi izgradila fokolar, školu i bolnicu, a u moralnim se pozvala na svoj duh koji je pozivao na mir, propovijedao uzajamnu ljubav, tražila je prekid svačake plemenske borbe i da bude nadomještena od cijelog naroda istom onom ljubavlju koju je donijela ona pomažući im.

Prvi liječnici smjestili su se u kolibu kao i tamošnji stanovnici, te počeli raditi služeći tom narodu, ne misleći da će okrenuti svijet. A u stvari su to i napravili, iskorjenivši potpuno bolest spavanja.

Ugovor sa starim kraljem potvrđen je 2009. od strane 18 kraljeva toga kraja, i to u prigodi obilježavanja prve obljetnice Chiarine smrti. Utjemeliteljica nije za uzvrat tražila masovna obraćenja, sukladno srednjovjekovnom običaju. Iako u Fontemu danas postoji lijepa crkva i fokolar s više katolika, to ipak nije spriječilo da glavnina pučanstva i dalje isповijeda vjerovanje u duhove prašume i svojih predaka.

Duh služenja toj zajednici (danas proširenoj i na druge narode) ostao je isti kao i u prvim vremenima, kako u bolnici tako i u školi,

koju polazi mladež iz cijelog Kameruna, a prepoznatljiva je po većem broju učenica i po tome što je po uspjehu treća najbolja škola u cijeloj zemlji. Zdravstvo se ističe po boljim uslugama i po bezuvjetnom prihvatu ljudi koji se obraćaju za pomoć, u duhu raspoložive humanosti i velike tolerancije svih pučkih tradicija, kojih nije malo i koje su ponekad, iskreno govoreći, obimne.

U ostavštini Chiare Lubich Fontem predstavlja važno poglavje. Fontem je u potpunosti ostvario onaj gotovo utopijski dio njezinih vizionarskih zamisli o gradićima Pokreta fokolara. Donijela je mir među te ljudi. Donijela je školski odgoj, vratila izuzetno opterećenoj afričkoj ženi barem njezino ljudsko dostojanstvo. Pomirila je tamošnje narode uz pomoć kršćanske vjere koja više nije bila teologija vladara tlačitelja iz kolonijalnog doba, niti izvanpovjesna i zapadnjačka teologija misionara, nego teologija sljedbenika Riječi.

Cijena "civiliziranja" nije plaćena "obraćenjima", nije bilo duhovne trgovine. Poštivala je kulturu toga kraja i naroda koji su tamo zajedno obitavali, obogaćujući je duhom uzajamne ljubavi i jedinstva: "Evo žene koja je shvatila našu afričku dušu", govorili su ljudi u vrijeme njezina prvog posjeta. Posebno je poštivala duboku afričku religioznost i kult duhova promičući čak i međuvjersko upoznavanje. Provodila je ekumensko otvaranje spram drugih religija prisutnih na tom području. Poštivala je brojne autoritete tamošnjih naroda, izražene u različitim oblicima. Odjevena u njihovu nošnju,

Arhiv DN (2)

Iza sebe je ostavila nepreglednu rijeku ljudi

Nijedna osoba koju sam u svom životu srela nije u mojoj nutrini ostavila takav trajan obris nečeg što ne možeš izraziti riječima, što ostavljaš samo za sebe kao Chiara. Ona je jedna od tri osobe u kojima sam osjetila posebnu prisutnost Božje blizine. Chiara, Majka Te-reza i Jean Vanier.

Ako bih u par riječi trebala reći, Chiara, to je lik plemenite učiteljice. U stoljeću znanosti koja je jednom dijelu čovječanstva dala osjećaj svemoći, sveznanja i obilja, vremenu kojem je svako odricanje mrsko a vjera poistovjećena sa odricanjem i patnjom Chiara je učiteljica za novo doba. Ona spaja naizgled nespojivo - "DA SVI BUDU JEDNO". Baš tom sveznajućem čovjeku, napuštenom u svom obilju, koji ima sve i ništa, ona ponovo otkriva ljubav i daje odgovor o smislu patnje. Socijalizam je propao, a ona pokreće ekonomiju zajedništva. Kršćani su još tako bolno razjedinjeni, a ona poziva sve, budiste, muslimane, ateiste.

Za njenog života napisala sam jednu pjesmu njoj posvećenu. Objavila sam je bez naslova a kad je Chiara umrla stavila sam naslov: "Chiarin pozdrav". Pišući je bila sam pod dojmom ispraćaja velikih socijalističkih vođa, kada se život umjetno zaustavljao zaustavljanjem tvornica, vlakova, a često i hinjenom žalošću. Chiara je otisla nebeskom Ocu tiho, a s nama je. ■

(S talijanskog preveo Ottone Novosel-Franz)

Ljiljana Vasilij

CHIARIN POZDRAV

UGASIT ĆU SE
NEČUJNO.

NITKO
I NIŠTA NEĆE STATI,

A MOJ UZDAH,
POPUT PTICE,
ODLETJET ĆE NA SRETNO MJESTO.

NIŠTA NEĆE STATI
NI RIJEKA,
NI VJETROVI,
NI CVIJEĆE
U NEVIDLJIVIM POKRETIMA
OTVARANJA.

UGASIT ĆU SE
NEPRIMJETNO,
NA JEDNOM MJESTU,

A NEGĐE DALEKO
PLANUT ĆE SVJETLO
I MUNJEVITO POTEĆI
KROZ NEPREGLEDNU RIJEKU LJUDI.

ZAGREB, 28. 11. 1992.

www.mindanaj.hu

LOS ANGELES, OŽUJAK, 1993.

Ana
Siewniak

Prevela

Petar:

"Živio sam 12 godina u braku s Barbarom. Bio je to brak kao i mnogi drugi, sa svojim usponima i padovima, s uobičajenom rutinom: spremanje djece za školu ujutro, nedovoljno novca da se izdrži do kraja mjeseca itd. To je bila stvarnost, uz posao koji je gutao sve više i više mogao vremena. U određenom trenutku Barbara i ja prestali smo primjećivati jedno drugo, i među nas se uvukla dosada. A ljubav? Pa, izgledalo je da smo i nju negdje usput izgubili. Ipak, nije uvijek bilo tako. Sjećam se tečaja za zaručnike i riječi svećenika isusovca o ljubavi... Činilo mi se kao da započinjemo

Novi početak

OVAJ ČLANAK
SADRŽI DIJELOVE IZ
DNEVNIKA ČLANOVA
JEDNE OBITELJI

jednu novu veliku avanturu. Ipak, bili smo tu, padajući neumoljivo u gustu crnu rupu u koju upadnu toliki brakovi: razvod. 'Oženjen si dvanaest godina, pa ti si već predugo u braku', rekao mi je kolega.

Jedne večeri razgovor s Barbarom pretvorio se u užasnu svadu. Sve je bilo gotovo. Jedino o čemu sam mogao razmišljati bila su prestravljenia lica naše djece, osobito najstarije desetogodišnje Sofije. Veliki žalostan 'zašto' bio joj je ucrtan preko cijelog lica."

Sofija:

"Jučer su se mama i tata svađali više nego obično. Danas nas je mama odvela kod tete koja nas čuva. Mislim da želi nasamo razgovarati s tatom. Znam da su razmišljali o prekidu. Mislila sam o tome kako je bilo prije i počela plakati. Mama me pitala što mi je, a ja sam je upitala: 'Zašto ti ne započneš prva ljubiti tatu?'"

Barbara:

"Čim sam stigla kući, nazvala sam Petra kako bismo završili sa svim. Nisam više mogla izdržati. Ali Sofijine riječi su još uvijek odzvanjale u mojoj glavi. Moja me kći podsjetila da trebam ljubiti prva. Te riječi su me doista uznenimirele, ali i utišale moju ljutnju. Uvijek sam učila djecu da ljube jedni druge i da se natječu u međusobnom praštanju. Kad bih vidjela Sofiju da se svađa s mlađom sestrom, rekla bih joj da pokuša ljubiti Karen. Iznenada mi je došla jedna misao: moja obitelj se raspada, a ja nisam učinila ništa da ju spasim. Sve dosad sam bježala od naše teške situacije. Nisam željela ni razmišljati o njoj. Sada, razmišljam o Sofijinim riječima, oči su mi se napunile suzama. Moj Bože, sama pomisao da popustim Petru bila je nepodnošljiva."

Petar:

"Tog sam jutra kao i obično otišao na posao, ali se nisam mogao koncentrirati. Bio sam previše uzrujan. Tada me nazvala Barbara. Odlučila se vratiti u Koreju. Htjela se razvesti i dogovoriti što ćemo uraditi s djecom. Stvarno smo došli do kraja. U redu, ako tako treba biti, neka bude. Bio sam spreman.

Srce mi je bilo kao led. Sjetio sam se koliko sam trpio kada su se moji roditelji razdvojili na dugo razdoblje i dramatičnih, nepredviđenih materijalnih problema koji su nastupili. Svi smo morali naći novo mjesto za život. Bilo je teško i pomisliti da će moja djeca doživjeti istu strašnu tugu koju sam ja doživio. Osjećao sam se sâm, zbumjen i depresivan.

Prije sastanka s Barbarom, odlučio sam svratiti u crkvu. Ne sjećam se jesam li uopće molio. Samo sam sjeo pred raspelo. Polagano, pojavila se u meni misao da bih još mogao pokušati. No, možda se više ništa ne da učiniti. Barbara se doimala vrlo odlučnom i nije ju bilo lako poljuljati kada bi jednom nešto odlučila."

Barbara:

"Prije sastanka s Petrom, svratala sam kod djevojke koja nam je čuvala djecu. Rekla sam djeци neka izmole kratku molitvu, kako bi se za vrijeme razgovora s ocem nešto u našim srcima promijenilo. Znala sam da nam je trebalo nešto poput čuda.

Sofija me pogledala s olakšanjem, pokušavajući obuzdati osmijeh. Zagrlile smo se. U tom sam trenutku osjetila

Praštanje

Što se osoba više osjeća ljubljenom neovisno o svojim ograničenjima, to se više u njoj stvara nova inteligencija: shvaćanje da je ograničena.

Zašto praštanje u svakoj životnoj situaciji ne bi moglo biti dar koji nadasve pomaže promijeniti pogrešne stavove i započeti iznova? Trebat će vremena i strpljenja, trebat će progutati bol i srdžbu, ali svakako će se isplatiti, jer ćemo pokrenuti pozitivnu i životnu energiju. A spoznaja da je imamo bit će nam od velike koristiti.

M. P. Triggiano

(*In crisi (U krizi)*,

str. 35, *Città nuova* 2010.)

Petar:

"Sastali smo se. Barbara je probila led i upitala me: 'Zašto ne pokušamo početi iznova?' Oči su joj blistale novim sjajem. Skoro sam odbacio njezin prijedlog, ali sam ipak odmah odgovorio: 'Da, Barbara, sve je to bila moja krivica. Počnimo ispočetka'. Razgovor koji smo dalje vodili nije bio vezan uz teme na koje smo se pripremili: skrbništvo, pristup djeci, alimentacija. Bio je pun iskrenosti i istine o greškama koje smo napravili, te nadama o preporodu naše obitelji. Pogled nam je bio izmijenjen. Bol je oslobođila naše duše i ljubav se ponovno probudila."

Sofija:

"Mama i tata došli su k nama dok smo jeli. Držali su se za ruke i donijeli nam kutiju keksa. Odmah smo otisli kući. Bio je to najljepši dan u našem životu."

(Iz časopisa *New City*, prosinac 2011.)

kako me preplavljuje osjećaj mira i posebne snage. Razmišljamći iznova o vezi s Petrom, nisam više imala onaj osjećaj užasa koji me prije obuzimao."

www.photobucket.com

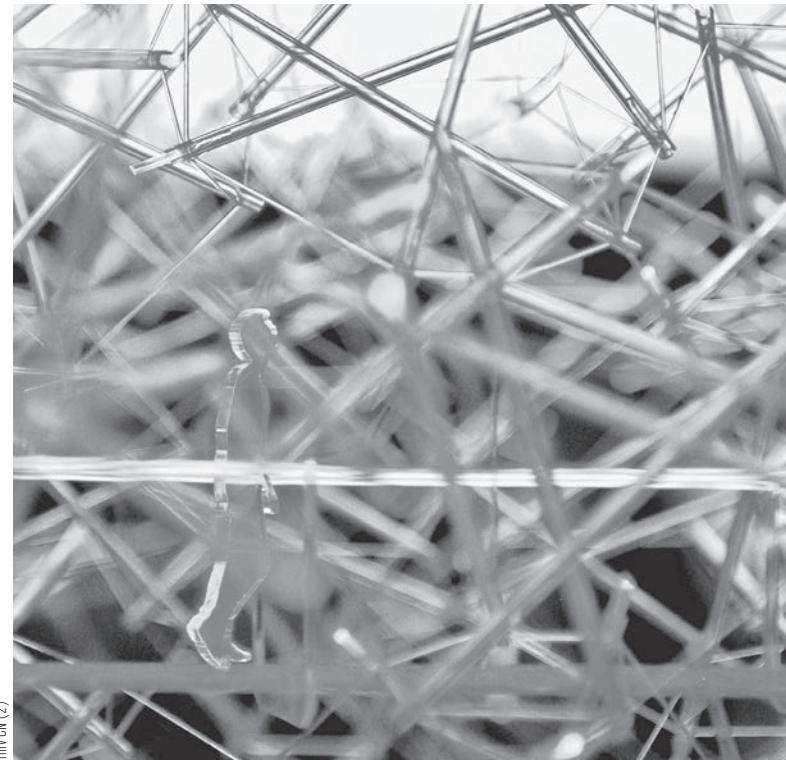
Giulio
Meazzini

Mi imamo potrebu za određenim sigurnostima, vrednotama, pouzdanim i "primjerenim" idejama na kojima se može temeljiti život, rasprava s prijateljima, odgoj djece

Svatko od nas ima svoje omiljene novine, papirnate ili mrežne, vijesti, radio i TV program, knjige. Na Internetu tražimo članak onog novinara ili knjigu određenog pisca jer nam se sviđa njegov način rasuđivanja i jer razmišlja slično nama. Kada su naša uvjerenja potvrđena, osjećamo se bolje i smirenije. To daje smisao našem životu. Tim više danas, u nestalom društvu gdje više nema oslonaca ili se prebrzo mijenjaju. Stoga imamo potrebu za određenim sigurnostima, vrednotama, pouzdanim i "primjerenim" idejama na kojima se može temeljiti život, rasprava s prijateljima, odgoj djece.

Mali svijet

No ako pretjeramo, riskiramo se zatvoriti u svoj ograničeni mali svijet lišen svih sumnji, postupno postajući kruti, gubeći sposobnost razumijevanja drugih i sučeljavanja s drugačijim. Teže je širiti obzore, prihvatići mogućnost mijenjanja ideja, nego ostati u vlastitoj sigurnosti. Ali to je dio našeg duševnog zdravlja: mi smo doista stvoreni kako bismo bili u odnosu s drugima, kako bismo ljubili, dijelili, napredovali. Čak i na razini našeg mozga, nedavno otkriće "zrcalnih" neurona, specijaliziranih unaprijed predviđeti namjere drugih, pokazuje da su empatija i dijeljenje dio našeg naslijeda. Zato je potrebno povremeno kupiti drugačije novine, pogledati neki drugi TV dnevnik, dopustiti si sumnjati te održavati elastičnost umu, slušati prijatelja sa suprotstavljenim stajalištem. Možda ima

OVCE U MREŽI?

STVARNI PRIJATELJI LIJEK SU ZA
KONFORMIZAM RAŠIREN I NA MREŽnim
STRANICAMA

nešto dobro u njegovim riječima, djelić istine koji nismo uzeli u obzir. Važno je to učiniti, sada više nego ikad, jer se i mrežni svijet mijenja.

Personalizacija

Sve je počelo u prosincu 2009., kada je Google pokrenuo personalizirana pretraživanja. To znači da ako dvije osobe na različitim računalima traže istu stvar, sustav nudi različite rezultate. To čini jer poznaje našu političku i spolnu opredijeljenost, profesionalnu stručnost i vjersko uvjerenje, ukus, kulturu, sklonosti, zemljopisni položaj, prijateljstva,

vrijednosti, emocije, osobnost. Gmail, Facebook, YouTube i mnoge druge društvene mreže besplatno nude usluge koje su već postale neophodne. I dok nekontrolirano gomilaju i analiziraju naše podatke, koriste ih u reklamne svrhe (reklama me poznaje i prilagođava se meni!), ili ih prodaju trećim osobama. To je unosno i novo tržište ponajnije. U međuvremenu, kako bi nas "usrećili", prikazuju nam rezultate koje smo željeli vidjeti, potvrđuju naše ideje, vraćaju nam informacije o nama i našem životu kojima smo ih opskrbili. I to sve automatski, pomoću programa

koje su napisali stručnjaci čiji moral i ciljeve ne pozajemo.

Tor

U stvarnosti nas smatraju ovcama, svaku u svom malom toru. Svaka može vidjeti samo travu na metar od nosa, gubeći tako doticaj s idejama, raspravama, snovima ili potrebama drugih. Ono što se događa u mom dvorištu postaje važnije od tragedija i općih interesa. Istodobno netko drugi misli umjesto mene, bira što bih trebao kupiti i koje informacije bih trebao dobiti. Utječe na moj pogled na svijet i na moja poimanja. Naravno da ja, ovca, ne znam za ono što mi nije dano vidjeti i zašto, te kakav mi je profil izradio sustav. Ne mogu lako pobjeći iz tog tora. Ne očekuje se od mene da želim nešto drugačije od prijašnjih odabira ili da se s drugima želim boriti za nove ideje. Bolje da sam sâm i po mogućnosti malo nesretan, jer sretni ljudi troše malo i promišljeno.

Tehnologija

Tehnologija sve brže napreduje. Moguće je automatski postaviti oznake na fotografijama, tj. identificirati koga se "ovjekovječio" na fotografiji ili na video-isječku postavljenom na Mreži, pa ako ovca i pobegne iz tora, lako ju je pronaći. Apple, Google i ostala "imena" uvode Internet u TV, koji je sada u mogućnosti i automatski birati programe na temelju Facebook profila gledatelja. Novi iPhone 4s omogućuje izdavanje glasovnih naredbi, prvi korak u ambicioznom projektu čiji je cilj integriranje mozga i tehnologije, kako bi se mislima upravljalo računalom i

mobilom. Ukratko, namjera je spojiti tehnologiju i ljude, i tako pojačati sposobnost komuniciranja. Ali zbog čega? Neki tvrde da su društvene mreže osmislijene tako da zadovolje tipično ženske potrebe za prenošenjem svih pojedinosti ne ispunjavajući, potrebe muškaraca. Drugi odgovaraju kako ne pomažu ni muškarcima ni ženama, jer u nastojanju izražavanja poput računala - kratkim porukama, brzo, sterilno, tj. bez razmišljanja, bez izravnog kontakta i emocionalne uključenosti - postajete, a osobito djeca, nesposobni shvatiti i protumačiti osjećaje drugih, i na posljeku - hladni i otuđeni u odnosima s drugima.

Konformizam

Prije dvadeset godina, kad je bila postavljena prva Internet stranica, osnivači su pretpostavljali pojavu demokracije utemeljene na novim mogućnostima interakcije, zajedničkoj svijesti ili na nečemu poput toga. Stvari nisu tako jednostavne. Nedavno je Zuckerberg, vlasnik Facebooka, odlučio da dijeljenje postane obvezno (opet radi zrade oglašivača): svaki put kad nešto gledam, kupim ili slušam, moji prijatelji to moraju odmah znati, bez potrebe da kliknem na "Like" ("sviđa mi se"). Međutim, čini se da nedavne studije potvrđuju da znati ono što drugi biraju ne pomaže, nego zapravo povećava učinak konformizma: u praksi se te površnosti i pogrešne procjene zbrajaju te rastu predrasude. Mi težimo oponašati, biti dijelom mase, u stvari postajati ovčama, uvjereni da znamo što činimo, dok

u stvari biramo na temelju ograničenih obzora.

Zrelost

Postoji mnogo načina za izlazak iz tora, primjerice korištenjem otvorenog softvera kao što je Firefox ili onemogućavanjem određenih funkcija Facebook-a. No, problem ostaje, jer mreža stalno mijenja svoju konfiguraciju bez znanja korisnika. Zbog toga su važni apeli kojima se traži jamstvo neutralnosti mreže, te što skrija izrada internetske povelje. No, još je važniji osobni pristup: može se skratiti vrijeme koje (sam) provodimo na društvenim stranicama, paziti na tragove koje ostavljamo po-sjećivanjem mrežnih stranica, a nadasve se mogu mijenjati izvori informacija i posjećena web-mjesta, pa će sustav teško precizno odrediti naš profil. Na kraju, pravi lijek je bogat stvarni život, tj. čvrsta, iskrena, raznolika i zanimljiva prijateljstava. Ako je taj vid našeg života uredan, onda se ne trebamo bojati torova, Interneta ili našeg uma. ■

(Preveo i priredio Mihajlo Timko)

Kako se obraniti od sprege između tehnologije i reklame?
Na slici:
novim mobilima upravlja se glasom

Francesco
Châtel

"Ljubav isijava, zarazna je, ona je prvi i uvijek novi izvor života. Iz ljubavi smo se rodili. Iz ljubavi živimo. Biti ljubljeni daje radost. Bez ljubavi život ostaje žalostan i prazan. Ljubav je odvažno izlaženje iz sebe da bismo išli prema drugima i primili dar njihove različitosti, nadilazeći u susretu nesigurnost našeg identiteta i osamljenost naših sigurnosti."

U iskrenom prijateljstvu djevojke i mladići naučit će upoznavati jedni druge, poštivati jedni druge onakve kakvi jesu, zajedno stvarati ljepši svijet...

Riječ "ljubav" često se susreće u naslovima filmova, romana i televizijskih serija. Brzo prolazi od jednog do drugog mobitela ispunjujući informatičke komunikacijske putove i večernje razgovore na ulicama grada. Ta ljubav podsjeća na vratomet: jaka je, blistava, bogata bojama, neposredna, ona preobražava noć ali i nestaje u trenutku, izmjenom svjetla i sjene.

Mada je ta ljubav najčešće spominjana i mnogima jedina

Djevojke i mladići na putu

poznata, koliko li je drugačija od ljubavi o kojoj razgovaramo u ovim člancima, od ljubavi koja nam je darovala život i koja daje smisao svakom trenutku našega puta!

Pa ipak, i ta ljubav u svojim mnogostrukim nesigurnostima i iluzijama, nastaje iz prirodnog i lijepog poticaja da se darujemo i primamo.

Od Boga stvoreni muškarac i žena, različiti ali predodređeni da budu jedno u uzajamnom daru, doživljavaju osobiti poticaj za upoznavanjem i uspostavljanjem odnosa. Ta privlačnost obuzima potpuno tijelo, razum, misli, osjećaje, duh...

Slijedeći taj projekt utisnut u našu bit, kao mladići i djevojke, muškarci i žene, možemo prijeći predivan zajednički put, bogat otkrićima i sasvim drugaćiji od svakodnevne banalnosti u kojoj se često grade površni, sebični i prolazni odnosi.

Na tom putu otkrivamo tko smo mi, koje nas različitosti privlače i obogaćuju u odnosu s drugima-drugačijima od nas, osobito onima drugoga spola.

Cilj je ostvariti se u punini kao osobe, u slobodnoj sposobnosti darivanja i primanja u jedinstvu svih naših sastavnica: tijela, uma, duše, osjećaja. Do toga će mladići i djevojke stići učeći se međusobno upoznavati, hodajući

zajedno i zajedno se opredjelujući za važne odabire.

To će biti moguće ako budemo svjesni i slobodni razmišljati, upoznavati, odabirati i primjeniti u život. Zato ošamućivanje alkoholom, drogama i drugim, odbijanje razmišljanja vlastitom glavom, zanemarivanje poteškoća upuštanjem u nove avanteure... ne dopušta niti da se započne izgradnja pravih odnosa.

Ako pokušamo biti slobodni i odaberemo istinsku ljubav prema svakoj osobi, neovisno o mnogim nutarnjima i vanjskim poticajima koji nas mogu navesti da se oslonimo ili da tražimo nešto, možemo doživjeti koliko je predivan odnos između osoba koje znaju darivati svoju različitost da bi se obogatili dragocjenim darovima.

U iskrenom prijateljstvu djevojke i mladići naučit će upoznavati jedni druge, poštivati jedni druge onakve kakvi jesu, zajedno stvarati ljepši svijet,

www.ujfju.hr (2)

počevši od skupine prijatelja u kojoj se okupljaju, od fakulteta, radnog mjesa ili četvrti.

Pritisak da moraju odmah etiketirati drugoga/drugu kao svoju/svoga djevojku/mladića bit će im manje mučan, a otvarajući se mnogima naučit će se odnositi s jednostavnošću i poštivati drugu/drugoga, postavljajući sigurne temelje za ono vrijeme kada će možda početi hod u dvoje.

Mladići će se naučiti otvoriti imalo više i očitovati svoje osjećaje; otkrit će bogatstvo detalja koji daju boju odnosu, odabiru, danu. Naviknut će se na veću savitljivost; rasti će u osjetljivosti i u sposobnosti intuicije; doživjet će kako svaka riječ i obećanje ostavljaju znak, pa je potrebno da budu istinske i sigurne. Djevojke će više cijeniti čvrstoću planiranja i pridržavanja odlukama; bolje će ukrotiti oscilacije u emotivnosti; bit će potaknute potruditi se da se snovi podudare sa stvarnošću.

Uzajamni dar ovih i bezbrojnih drugih načina života i odnosa, različitih za svaku osobu, moći će biti primljen samo u uzajamnoj spremnosti na pravu otvorenost, zalaganje da se duboko upoznaju, poštivanje različitosti i npora da je razumiju, prihvate i na neki način preuzmu.

Na tom će putu biti prepreka i kriza. Bit će prilike rasti i još više sazrijevati. U tome će pomoći iskrena razmjena s prijateljicama i prijateljima vršnjacima, ali i s osobama starijima od nas u koje možemo imati potpuno povjerenje, koji će nam znati pomoći i "prevesti" neke naše stavove ili stavove drugih, kako

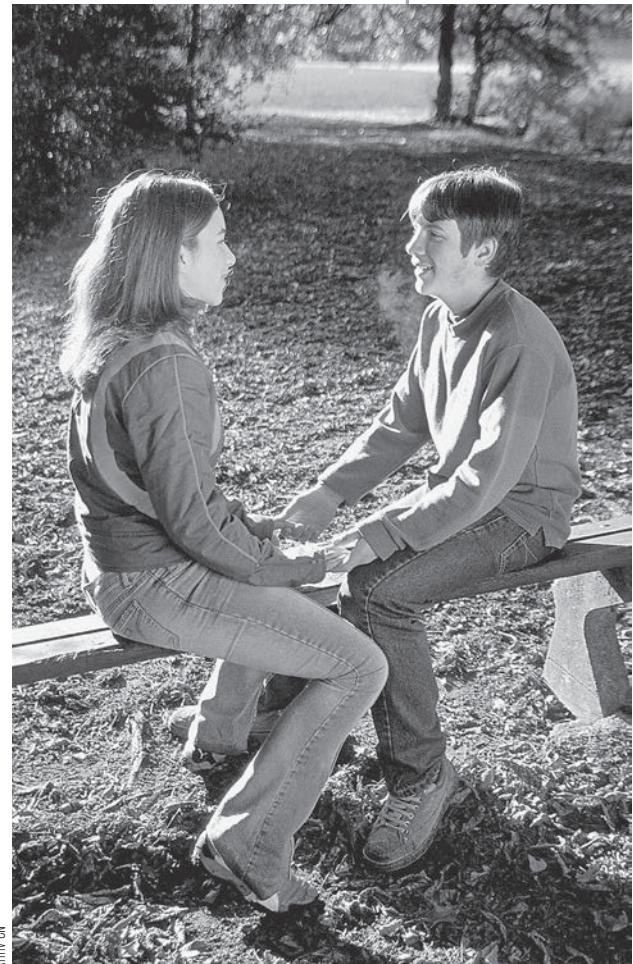
se ne bismo zablokirali i zatvorili u osude i predrasude.

Na putu, počevši od prvih koraka, bit će – dobro to znamo – udara groma ili sporih zaljubljenja, nositelja velikih emocija, mučenja i dvojbi, nesigurnosti i uzleta, pokušaja i uspjeha ili neuspjeha.

Budući da će se to iskustvo ponoviti više puta u životu, moramo ga i možemo živjeti dobro, imajući uvijek na umu naš put. Zato nećemo dopustiti da nas samo vuku osjećaji. Iako to neće biti lako, uvijek ćemo se nastojati pitati što znači ljubiti u tom trenutku. Izjasniti se odmah jer nismo sposobni obuzdati zanos, kao i ne izjasniti se nikada iz straha za neuspjehom, pokazuju da smo suviše usredotočeni na sebe i da ne gledamo drugoga/drugu. Još više će to biti tako ako se izjasnimo iako znamo da smo već zauzeti, bacajući tako na osobu koja nas privlači teret onoga što ne znamo nositi.

Moramo se sjetiti i biti sigurni da, koliko god je doživljaj zaljubljenosti jak, uvijek imamo slobodu odgovoriti kao osobe sposobne ljubiti.

I odnosi unutar para koje smo dobro započeli prolazit će svoje teške trenutke ili će se prekinuti: jer nije bila prava osoba ili jer nismo bili spremni i zreli, ili jer smo otkrili pozvanost na drugi put. Kraj odnosa u dvoje, pa i onda kada nije traumatski, uvijek je osjetljiv trenutak u životu svakoga, prijelaz koji treba prihvatići da bismo smo se mogli s njim suočiti i uspjeli se reorganizirati. Ponekad će nam izgledati da smo promašeni, ponekad ćemo kušati odbojnost

Aktiv. 01

prema osobi koja nas je ostavila. Ne dopustimo da nas odvuku takvi ili drugi osjećaji, nego se suočimo s njima i odlučimo nastaviti naš hod. I u ovom će slučaju prijelaz biti manje težak ako to učinimo s nekim tko nam može pomoći i podržati nas.

Iskustva, odnosi, patnje i radošti... Življienjem adolescencije i mladosti u otkrivanju sve istinskih odnosa između muškaraca i žena, koji su dar ljubavi, postaviti ćemo temelje za sve ono što budemo radili u vrijeme zrelosti, bez obzira kojim putem krenuli. Zato se ne dopustimo zavarati živeći površne odnose, nego gradimo ozbiljno i radosno našu sadašnjost i našu budućnost. ■

¹CEI (Talijanska biskupska konferencija), *Lettera ai cercatori di Dio*, San Paolo, Cinisello Balsamo 2009., str. 25-26.

Moramo se sjetiti i biti sigurni da, koliko god je doživljaj zaljubljenosti jak, uvijek imamo slobodu odgovoriti kao osobe sposobne ljubiti

Yuri Arcurs - Fotolia

Sve ih pokreće ista ideja koja je postala njihovo životno iskustvo u osobnom i društvenom djelovanju – jedinstvo. Na brojne su se putove jedinstva uputili kako bi izgradili ujedinjeni svijet: jedinstvo među narodima, među kulturama, među različitim društvenim slojevima, ali i među različitim naraštajima, u obiteljima, među skupinama i pokretima, među kršćanima različitih vjeroispovijesti i između vjernika različitih religija.

Što je Genfest?

Nastao iz proročke intuicije Chiare Lubich, Genfest je susret mladih koji žele pokazati svijetu da su sveopće bratstvo i ujedinjeni svijet ideali za koje se isplati živjeti.

Tisuće mladih u svijetu od šezdesetih godina prošloga stoljeća pa sve do naših dana svjedoče to svojim životom: Charles Moats iz crnog geta u Los Angelesu (SAD) bratstvo je posvjedočio svojim životom; Tenerat iz Nigerije krenuo je ususret prijatelju muslimanu riskirajući glavu; mnogi se "andeli blata" iz Genove u Italiji i mladi iz Tajlanda za vrijeme poplava nisu štedjeli, nego su išli ususret potrebama pogodenih ljudi.

Genfest je stoga mjesto susreta na kojemu će se podijeliti već postojeće aktivnosti, projekti i inicijative, kao što je "Projekt Afrika" koji traje već desetljećima, "Skip a meal – Preskoči obrok" u Kostarici u korist ljudi s Roga Afrike, "Dobro iznutra i dobro izvana" u zatvoru u Milanu, itd.

To je prigoda za razmjenu svima onima koji u današnjem svijetu vide brojne izazove i prigode za promjenu, gdje je druga osoba postavljena u središte.

Genfest je susret mladih koji žele pokazati svijetu da su sveopće bratstvo i ujedinjeni svijet ideali za koje se isplati živjeti.

Izgradimo mostove

TISUĆE MLADIH IZ ČITAVOGA SVIJETA, NAJRAZLIČITIJIH KULTURA I NARODA, SUSRET ĆE SE OVE GODINE U BUDIMPEŠTI

To je poziv da se pokrenemo, sigurni da je svatko protagonist svoje povijesti i velike povijesti čovječanstva, pa zato može pridonijeti rušenju barijera ravnodušnosti, predrasuda i egoizama.

Utemeljiteljica Fokolara nazvala ga je "slapom Boga" čiji je izvor ista nadahnjujuća iskra Pokreta fokolara: otkriće Boga Ljubavi.

Budimpešta – tri dana prijestolnica kulture jedinstva

Od 31. kolovoza do 2. rujna 2012. grad Budimpešta postat će prijestolnicom kulture jedinstva. Sportska arena i mostovi na Dunavu su glavne lokacije gdje će se odvijati susreti, izložbe i koncerti. Priprema ih preko 3000 volontera iz čitavoga svijeta koji mjesecima rade na ostvarenju Genfesta.

I sama organizacija događaja je iskustvo jedinstva, a temelji se na stalnom naporu uključivanja, prihvatanja i slušanja drugoga, što vodi pravom dijalogu i izgradnji dubokih odnosa.

Konkretnе akcije u svjetskim dimenzijama

Tematike će se kretati od ekonomije do umjetnosti, od politike do društvenih problema, od dijaloga među različitim religijama do najviših ljudskih vrednota, pa sve do ekologije i komunikacije, u kontekstu internacionalnosti koja svakog sudionika vodi da kao pojedinac i zajedno s drugima gradi mostove bratstva.

Predviđa se da će se na desetom Genfestu okupiti 12.500 mladih iz stotinjak zemalja.

Više informacija na stranici www.genfest.org.

Organizira se putovanje mladih iz Hrvatske.

Za informacije obratiti se na adresu:

genfesthr@gmail.com

Proljetno čišćenje organizama

Hrana u kojoj se kriju herbicidi, pesticidi, umjetna gnojiva i razni aditivi, lijekovi, štetne kemijske supstance i teški metali u dimu cigareta, u vodi, sredstvima za čišćenje doma i drugdje izvor su brojnih toksina koje možemo, a ponekad ni ne možemo izbjegći.

Jedan od načina zaštite od štetnih tvari je konzumiranje zdrave organski uzgojene hrane, filtrirane vode, uporaba prirodne kozmetike i prirodnih sredstava za čišćenje.

Drugi način su povremene detoksikacijske kure koje se mogu provoditi dva puta godišnje-ujesen i neposredno prije proljeća. Ako se osjećate umorno i iscrpljeno, ako imate problem s probavom i učestalom glavoboljama, sigurno ćete osjetiti dobrobiti proljetne detoksikacije.

Cilj detoksikacije je oslobođiti tijelo od štetnih tvari koje usporavaju metaboličke procese, nakupljenih pogotovo tijekom zime, te spriječiti učinke toksina na imunosni, probavni, dišni i mokraćni sustav i time poboljšati opće psihofizičko stanje, ali i smanjiti mogućnost nastanka tumora.

Detoksikacija se preporuča da bi se osnažili glavni filtracijski sustav tijela, jetra i bubrezi. Poželjno ju je provoditi od 14 do 28 dana. Najbolje je započeti u subotu, kako biste imali dva slobodna dana za privikavanje. To ne bi trebao biti program koji će nas iscrpiti, nego jelovnik koji uključuje zdrave namirnice, kao

što su leća, grah, osobito azuki grah, slanutak, sezamove, lanne, suncokretove i buchine sjemenke, smeđa riža, svježe voće i povrće, tjestenina bez pšenice, zobene pahuljice. Ako ne spadate u skupinu kojoj treba dulja detoksikacija (danas i nema puno takvih), zasigurno će nam svima dobro doći jedan dan detoksikacijske prehrane, i to svaki nekoliko mjeseci.

Treba izbjegavati: alkohol (iako je crno vino bogato antioksidantima, u periodu detoksikacije ne uzimati), kofein, čokolada, hidrogenizirane masnoće-margarin, mljeko i fermentirane mlječe proizvode, osim sojinog ili rižinog mljeka te jogurta s biokulturom, sol, šećer, umjetna sladila, kikiriki, bijelo brašno, bijela riža, kvasac.

Preporučene namirnice za detoksikaciju su: jabuke, artičoke, cikla- svježa i kuhanja, ne ukisljena, smeđa riža, ječam, kupus, brokula, cvjetača, krastavac, tikvice, repa, mrkva, agrumi, brusnice, paprike, svježa riba, kava od maslačkovog korijena, maslinovo ulje, luk i češnjak, sjemenke lana, jaja iz prirodnog uzgoja, čaj od paprene metvice, leća, sjemenke tikve i suncokreta, jagode, maline, ananas, grožđe, dinje, lubenica, potočarka, svježi đumbir, začinsko bilje: sikavica, maslačak, alge, kurkuma, korijen sljeza, kiselica. Za uspješnu detoksikaciju važno je pitи oko 2l tekućine, što može biti kombinacija čaja i vode. Svakog dana nakon buđenja popijte čašu vruće vode s limunovim sokom koja potiče

rad crijeva, te napravite vježbe istezanja.

Povrće i voće pomoću sokovnika možemo učiniti ukusnijim i bez kuhanja, osobito ako nismo skloni grickanju jabuke, celera, mrkve i sl. tijekom cijelog dana. Klasični detoksikacijski sok se pravi od 2 jabuke i 4 mrkve, može se dodati malo listova svježe metvice. Popijte ga odmah kao međuobrok.

Zeleni sok za snažnu detoksikaciju: u sokovnik staviti veliku šaku lista špinata ili lista koprive, korijen celera, mali dio korijena đumbira, jabuku i limun, te dobro usitniti uz dodatak vode. Piti u malim gutljajima tijekom dana.

Maslačak sadrži sve što treba za opsežnu detoksikacijsku kuru. U proljeće se mlado lišće maslačka, osim na salatu, može piti kao svježe iscjedeni sok i kao čaj, a od korijena, najbolje sakupljenog ujesen, kuha se čaj.

Detoksikacija će kratkoročno poboljšati vaše stanje, ali ako usvojite njezine pouke, mogla bi i dugoročno čudesno djelovati na vaše zdravlje i kondiciju. ■

**Mirjana
Grga,
dr. med.**

Cilj detoksikacije je oslobođiti tijelo od štetnih tvari koje usporavaju metaboličke procese te spriječiti učinke toksina na imunosni, probavni, dišni i mokraćni sustav

erezdmagajdu.blogspot.com

VEZA

IMA NEZNANA FORMULA
KOJA ODREĐUJE ODNOS
IZMEĐU RADOSTI I
BOLA U NAŠEM ŽIVOTU.
STRADANJE I GRIEH SE
UPOTPUNJUJU KAO KALUP
I NJEGOV ODLJEVAK.
ŽIVOT NAM VRAĆA SAMO
ONO ŠTO MI DRUGIMA
DAJEMO.

Ivo Andrić

SLIKE: Boris Vidović

